

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 5C/92/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413206644
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1413206644.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Kalatom, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpený: Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovaným: 1. R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX/XX, X. Dedinka, občan SR, 2. R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, X. G., občan SR, 3. Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, 811 07 Bratislava, občan SR, o zaplatenie 1.462,04 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaným v 1. - 3. rade súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou dourčenou súdu 10. 4. 2013 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.462,04 € spolu s dlžným úrokom vyčísleným ku dňu 4. 9. 2012 vo výške 155,96 €, s dlžným úrokom vyčísleným ku dňu 4. 9. 2012 vo výške 430,44 €, s 12,10 % úrokom ročne zo sumy 1.462,04 € od 5. 9. 2012 do zaplatenia. Zároveň si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov konania. Svoj nárok žalobca odôvodnil uzavretím zmluvy o splátkovom úvere č. 179551936 dňa 30. 9. 2005, medzi žalobcom a žalovanými 1. a 2., pričom žalovaný 3. sa zaviazal pohľadávku uspokojiť ako ručiteľ v plnej výške, ak ju neuspokojia žalovaní 1. a 2. Na základe zmluvy o splátkovom úvere boli žalovaní 1. a 2. povinní splácať úver poskytnutý v celkovej výške 9.958,17 € (300.000 Sk) v pravidelných mesačných splátkach vo výške 223,82 € (6.743 Sk), vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci od 20. 10. 2005 do 20.9.2010. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní uhradili splátky nie vždy v plnej výške a nie vždy včas, uviedol žalobca, že mu vzniklo právo na úročenie na úroky z omeškania podľa článku 7.4. Všeobecných obchodných podmienok v spojení s § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, ako aj § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. K žalobe žalobca doložil zmluvu o splátkovom úvere č. 0179551936, dohodu o ručení zo dňa 30.09.2005, zostavu prehľadu transakcií k úveru, žalobnú upomienku zo dňa 13.07.2012 adresovanú žalovaným v 1.-3. rade a všeobecné obchodné podmienky.

2. Súd vo veci vydal 11. 2. 2015 platobný rozkaz č. k. 30Ro/1043/2013-72, ktorý následne zrušil v plnom rozsahu zrušením č. k. 5C/92/2015 z 5. 5. 2015, nakoľko sa ho nepodarilo doručiť žalovaným.

3. Žalovaný 1. sa vyjadril na pojednávaní, že k nesplácaniu splátok úveru došlo z dôvodu komplikovanej situácie v podnikaní a s tým súvisiacim nedostatkom finančných prostriedkov. Zároveň uviedol, že deň pred konaním pojednávania súdu (teda 8. 3. 2016), vložil na účet žalobcu č. SK87 0900 0000 0001

7955 1936 sumu 1.462,04 €. Žalovaný 3. sa obmedzil na skonštatovanie, že on k úveru pristúpil len ako ručiteľ, žalovaná 2. sa nevyjadřila.

4. Žalobca ani jeho právny zástupca sa pojednávania konaného 9. 3. 2017 nezúčastnil (predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi doručené 2. 2. 2017). Súdu bolo doručené emailom dňa 8. 3. 2017, teda v deň predchádzajúci dňu pojednávania, od odosielateľa „suchodolsky@akherceg.eu” ospravedlnenie neúčasti z pojednávania konaného 9. 3. 2017, spolu so žiadosťou nepojednávať v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, z dôvodu prevodu časti podniku spoločnosti Havel, Holásek & Partners, s.r.o. na spoločnosť AK Herceg s.r.o. (zmluvou zo dňa 21. 12. 2016). Samotná zmluva o prevode podniku nebola súdu predložená. Súd nepovažoval skutočnosť, že došlo k zániku zastúpenia (ak k nemu došlo) za oznámenú v súlade s § 92 ods. 3 Civilného sporového poriadku (nebola oznámená ani stranou, ani právnym zástupcom - spoločnosťou Havel, Holásek, & Partners, s.r.o.) S ohľadom na skutočnosť, že súdu nebola predložená ani zmluva o prevode podniku, ani prípadné plnomocenstvo na zastupovanie v konaní spoločnosťou AK Herceg, s.r.o., súd nepovažoval túto spoločnosť za zástupcu žalobcu. Navyše s ohľadom na právnu úpravu § 183 Civilného sporového poriadku súd nemohol považovať za dôvodné odročovať pojednávanie pre neúčasť právneho zástupcu žalobcu (ktorého status právneho zástupcu v konaní navyše nebol súdu nijakým spôsobom preukázaný), ani v prípade, že by sa spoločnosť AK Herceg, s.r.o. naozaj stala právnym zástupcom žalobcu na základe zmluvy o predaji podniku, nakoľko by sa jednalo o zastúpenie advokátom, pričom k uzavretiu zmluvy o prevode podniku malo dôjsť už 21. 12. 2016, pričom súd doručil predvolanie na pojednávanie 2. 2. 2017, teda viac ako mesiac pred konaním pojednávania. Súd s ohľadom na vyššie uvedené pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o splátkovom úvere č. 0179551936, dohodou o ručení zo dňa 30.09.2005, zostavou prehľadu transakcií k úveru, žalobnou upomienkou zo dňa 13.07.2012 adresovanou žalovaným v 1.-3. rade a všeobecnými obchodnými podmienkami a zistil nasledovný skutkový stav: Zmluvou o splátkovom úvere č. 0179551936 sa žalovaní 1. a 2. zaviazali splácať úver poskytnutý žalobcom v mesačných splátkach vo výške 6.743 Sk vždy k 20. dňu v mesiaci, od 20. 10. 2005, s konečnou splatnosťou úveru 20. 9. 2010, s výškou úrokovej sadzby 12,10 % ročne a ročnou percentuálnou mierou nákladov vo výške 6,47 % (zistené zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0179551936). Na základe dohody o ručení uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 3. sa žalovaný 3. vyhlásil, že v dohode vymedzených prípadoch uspokojí pohľadávky veriteľa zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0179551936. Zo zostavy prehľadu transakcií súd zistil, že v období od 30. 9. 2005 do 30. 11. 2010 bolo na splátkovom úvere č. 0179551936 v hotovostných a bezhotovostných splátkach uhradených celkovo 13.215,72 €. Z oznámení o podaní žaloby - žalobných upomienok, adresovaných žalovaným 1.-3. súd zistil, že žalobca vyzval žalovaných 1.-3. na úhradu sumy 2048,44 €.

6. Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

7. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje aj ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

8. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o splátkovom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, je ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“), absencia ktorej náležitosti má za následok, že tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. V čl. IV. bod 5 zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou dňa 30. 09. 2005 je uvedené, že dlžník a veriteľ sa dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 6,47 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru. Ročná percentuálna miera nákladov sa počas trvania úverového vzťahu mení v prípade, ak dôjde k zmene poplatkov a/alebo sa dlžník omešká so splátkou a/alebo uhradí splátku v iný ako dohodnutý deň podľa zmluvy. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedený veriteľom v zmluve v rozsahu 6,47 % je na prvý pohľad nesprávny, vo vzťahu k spotrebiteľovi zavádzajúci, nezohľadňujúci zmysel a účel zavedenia povinného inštitútu RPMN do spotrebiteľských zmlúv t.j. informovať spotrebiteľa o celkovej výške nákladov spojených so spotrebiteľským úverom (úrokov vrátane všetkých poplatkov), čo RPMN uvedená v zmluve jednoznačne nemôže zohľadňovať pretože len dohodnutá úroková sadzba vo výške 12,10 % ju prekračuje, čím v nej nemôžu byť logicky zahrnuté všetky náklady na poskytnutie tohto úveru, ktoré sú špecifikované v základných podmienkach zmluvy v bode I. Tento údaj o RPMN je tak vo vzťahu k spotrebiteľovi jednoznačne klamivý. Ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške, je to v neprospech spotrebiteľa. Predmetný úver bol spotrebiteľom poskytnutý bankou a spotrebiteľ mohol, teda očakával riadnu odbornú starostlivosť banky pri postupe s poskytnutím úveru. Uvedenie nesprávneho údaja o RPMN je potrebné hodnotiť tak, ako keby údaj RPMN v zmluve uvedený nebol, pretože správny údaj o RPMN v zmluve absentuje. Je síce pravdou, že do 01. júla 2006, kedy nadobudla účinnosť opravná novelizácia zák. č. 264/2006 Z. z., ktorou sa zosúladiť vzorec RPMN so Smernicou č. 87/102/EHS (novelizáciou tejto smernice v roku 1990, bol zavedený jednotný matematický vzorec pre výpočet RPMN), bol v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch uvedený nesprávny vzorec ročnej percentuálnej miery nákladov. Povinnosťou veriteľa vystupujúceho v postavení dodávateľa bolo postupovať voči spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, a teda uviesť údaj o RPMN zodpovedajúci skutočnosti (teda zohľadňujúci všetky náklady s poskytnutím tohto úveru spojené), keďže dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom profesionálom so skúsenosťami a výrazne lepšimi poznatkami v oblasti, v rámci ktorej vyvíja podnikateľskú činnosť. Zákon č. 258/2001 Z. z. ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia tejto faktickej nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel čo najlepšie posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Bez toho, aby boli v zmluve uvedené objektívne údaje umožňujúce spotrebiteľovi orientovať sa medzi úvermi poskytovanými rôznymi dodávateľmi a posudzovať výhodnosť podmienok, za akých má byť spotrebiteľovi úver poskytnutý, nedochádza k naplneniu cieľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie nesprávneho údaja o RPMN je skutočnosťou, ktorá nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa a je práve na dodávateľovi ako profesionálne vystupujúcom subjekte, ktorého povinnosťou je konať s odbornou starostlivosťou tak, aby spotrebiteľa nezavádzal a poskytol

mu pravdivé informácie o poskytovanom úvere. Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že im ako tzv. slabšej zmluvnej strane bude poskytnutá ochrana v rozsahu a kvalite ustanovenej platnými právnymi predpismi a za daných okolností je preto je dôvodné prijať záver, na základe ktorého poskytnutý úver pre nesprávne uvedenie, tým teda chýbajúcu podstatnú náležitosť zmluvy (RPMN), je úver vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov. Podobne závery prijal napr. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí v konaní sp. zn. 17Co/239/2015. Pri zistení, že žalobcovia uhradili v období od 30. 9. 2005 do 30. 11. 2010 na splátkovom úvere č. 0179551936 v hotovostných a bezhotovostných splátkach celkovo 13.215,72 € (navyše žalovaný 1. vykonal 8. 3. 2017 hotovostný vklad na č. účtu SK87 0900 0000 0001 7955 1936 v sume v tomto konaní uplatnenej istiny vo výške 1.462,04 €), súd pri aplikácii § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere, uzavrel, že žalovaní uhradili hotovostnými a bezhotovostnými splátkami viac, ako bola ich povinnosť, s ohľadom na skutočnosť, že súd úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov a preto súd žalobu zamietol.

9. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 CSP a contrario. Vzhľadom k tomu, že úspešným žalovaným žiadne trovy nevznikli, resp. výslovne uviedli, že si v konaní žiadne trovy neuplatňujú, súd im náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak strana, ktorej bola uložená povinnosť, nesplní uloženú povinnosť, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.